

Úvod

Taiwan jsem si vybral především na doporučení mých přátel kteří tam již semestr či dva absolvovali a také jakožto místo pro elektro inženýry zaslíbené. Taiwan je totiž největším výrobcem IC chipů na světě a také odtud pocházejí značky jako ASUS, ACER či HTC. National Sun Yat-sen University (NSYSU) v Kaohsiungu, jako má hostitelská univerzita, poté byla jasným místem pro strávení jednoho semestru pro její geologickou polohu. Kampus je totiž částečně zasazen do pohoří a z jedné strany obklopen mořem. Univerzita tak má vlastní pláž kde se vyučují vodní sporty. Pokud se po kampusu jen procházíte, narazíte na množství volně žijících psů, nad hlavou vám může přeletět papoušek kakadu a když dorazíte na pokoj, může se stát, že otevřeným oknem tam vlezli makakové a celou místnost vám doslova vyrabovali. Toto všechno v kombinaci s čínskou kulturou bylo rozhodujícími faktory, proč si vybrat právě NSYSU jako místo, kde strávím svůj poslední semestr, během něhož bude mou hlavní náplní psaní diplomové práce.

Před odjezdem

Poté co bylo potvrzeno, že jsem na školu opravdu přijat, nastal čas najít školitele na zahraniční univerzitě a zakoupit letenku (zpáteční za 24000 Kč s Korean Air a odletem v červenci). Bohužel hledat informace na školním webu o tom, čím se jaký vyučující zabývá bylo vcelku složité z důvodu minima informací v angličtině. Rozhodl jsem se tedy, po neúspěšném kontaktování několika profesorů, že školitele najdu až po příjezdu, kdy se s každým budu moci dohodnout osobně. Na NSYSU jsem totiž odlétal o dva měsíce dříve než ostatní na letní školu. Během dvou týdnů letní školy jsem tedy kontaktoval již osobně další profesory kteří mě ovšem pouze doporučili další potenciální školitele. Po dvou týdnech letní školy, která utekla jako voda, jsem odletěl pryč z Taiwanu objevovat krásy jihovýchodní Asie a vrátil se až na začátek semestru bez toho, že bych našel vhodného kandidáta na školitele. Po návratu tak anabáze pokračovala a já zjistil, že lidé na fakultě mají jen malé povědomí o tom, co dělají ostatní výzkumné týmy. Nakonec jsem vybral kompromis v profesorovi ze spojených států u kterého tak nehrozila jazyková bariéra a jehož výzkumná činnost byla podobná té mé.

Co se týče obecných informací před odjezdem, tak očkovat jsem se nechal proti základním nemocem (břišní tyfus, hepatitida A a B), které mi doporučila paní lékařka, vynechal jsem meningokoka a vzteklinu. Všechny, kdo nikdy nebyli v těchto končinách bych chtěl upozornit, že státy jihovýchodní Asie se volnými psy jen hemží. Na druhou stranu, za celých šest měsíců se nikomu z okolí nestalo, že by byl zvířaty přímo napaden. Další důležitá věc, co je třeba si před odjezdem zařídit, je mezinárodní řidičský průkaz. Dá se vyjít i bez něj, ale pokud máte tu možnost, zařídte si ho. Vlastnictví skútru je v této zemi téměř nutností a jeho zapůjčení je tedy povinnost, které nebudete ani na vteřinu litovat! Velký pozor ale na nehody, spousta lidí v mém okolí nějakou měla... Pokud jedete na dobu kratší než šest měsíců a plánujete během toho opustit Taiwan, víza není ani potřeba zařizovat, protože po každém příletu do země dostanete nové 90-ti denní vízum. Má poslední rada před odjezdem je zvážít každou věc či kus oblečení který si s sebou vezete. Počasí v Kaohsiungu je tropické, v zimě (prosinec, leden a únor) tam ručička teploměru neukáže méně než deset nebo spíše patnáct stupňů. Oblečení koupíte i když máte jako já skoro dva metry, takže nebojte, že budete litovat. Navíc čím prázdnější kufr

přivezete, tím více věcí si můžete odvézt s sebou, a že jich bude! Cena většiny elektroniky je srovnatelná s ČR a tak bych případnou koupi provedl před odletem, především kvůli delší záruce. A druhá úplně poslední rada je, kupte si kvalitní fotoaparát! Z toho co uvidíte vám mnohdy budou padat oči z důlků a tak je třeba je zaznamenat i na jiné medium...

Po příjezdu

Po dohodě s mým školitelem jsem dostal místo v laboratoři s ostatními taiwanskými studenty kteří pracovali na svém výzkumu. Od laboratoře jsem dostal i klíč a mohl jsem v ní tak bez problémů trávit 24 hodin denně. Taiwan je velice bezpečná země, kde i kriminalita je nízká, a tak důvěra v lidi je vyšší. Tuto možnost docházet prakticky kdykoli jsem bohatě využíval a taiwanští studenti také. Překvapilo mě, že do laboratoře chodili až těsně před polednem, ale na druhou stranu odcházeli běžně kolem desáté hodiny večerní nebo po společné večeři někde v centru.

Ubytován jsem byl na koleji pro mezinárodní studenty, což v překladu znamená pro studenty z neasijských států. Při vyplňování přihlášky je také možné zaškrtnout kolonku, díky které vás ubytují s "místními" studenty. Místními se ovšem myslí studenti z asijských států, převážně Korei či Singapuru. Tito studenti bydlí na standardní koleji, což znamená čtyři lidé v jedné místnosti, kolej bez společné místnosti či kuchyňky a další nevýhody, kvůli kterým bych tuto možnost osobně nedoporučoval. Možnost seznámit se s ostatními kulturami a národnostmi je po celý rok dostatek... Jak jsem tedy nastínil, mezinárodní kolej má pokoje po dvou a vestavěnou klimatizací, společenskou místnost, balkón, společné sociální zařízení a sprchy, které sdílíte s dalšími deseti lidmi, a patra rozdělená podle pohlaví. Teoreticky by každá návštěva na dámském patře měla být hlášena dole na vrátnici a návštěvník by měl obléci žlutou vestu. Praxe je trochu jinde, ale například strahovskou volnost nečekejte. Veškerý úklid kromě vynášení hlavního koše na patře a vytření společných prostor a sprchy je na studentech a řídí se heslem jaké si to uděláš, takové to máš. Základní pravidlo, zejména v zimních měsících, je neustále zavírat dveře a neotvírat okna, která nemají zamykatelnou síťku. V opačném případě vám s jistotou rovnající se téměř jedné vleze na pokoj opičák-makak. Pokud si myslíte, že ty roztomilé opičky se vás bojí, jste na omylu a vy budete zírat na tvora cenícího jeho třicentimetrové špičáky a jasným cílem, dokud si něco neodnesu, ani se nehnu, ba naopak! Na druhou stranu pozorování dovádějících makaků a jejich malých je neobvyklá činnost, která nabízí příjemnou alternativu ke čtení novinek internetu při snídani či odpočinku na balkoně.

Studium

O samotné výuce a kvalitě nabízených předmětů toho nemohu moc napsat, jelikož mým úkolem na NSYSU bylo pouze psaní diplomové práce, které jsem se tak věnoval po celý čas. Mé jediné předměty byly čínština a tělocvik. Čínštinu bych určitě doporučil každému! Její kvalita je na vysoké úrovni a i základní kurz vás naučí potřebné základy či jen ukáže, proč je čínština pokládána za složitý jazyk na naučení se. Tělocvik byl bohužel vyučován jen v čínštině jako valná většina volnočasových aktivit jako čínská medicína, lukostřelba, hraní v orchestru, astronomie, turistika a mnoho dalších pořádaných školou či studenty. Angličtina většiny studentů je na nízké úrovni, ale jejich nadšení mít vás v klubu, především na

začátku, je velice vysoké. Záleží tedy vždy na lidech na které narazíte.

Co se týče psaní diplomové práce, shrnul bych pouze zkušenosti, po kterých si člověk řekne "tak příště...", snad vás inspirují. Za prvé, kdyby jel znovu psát DP do zahraničí, snažil bych se vyjet na dva semestry. V novém prostředí trvá déle než se zorientujete a čas uteče ani nevíte jak. Pokud si vezete téma již z Čech, zkuste ještě před odjezdem najít někoho, kdo se daným tématem na univerzitě zabývá a detailně se ho vyptejte na vybavení laboratoře a její možnosti. Stalo se mi, že pro mě tak samozřejmá věc jako regulovatelná páječka, pájka, přesný ampérmetr či člověk, který má zkušenosti s výrobou tištěných spojů je na elektrofakultě k nalezení. Jejich nalezení je poté většinou dílem náhody a několika denního či týdenního hledání. Může se ale stát, že danou věc či odborníka prostě nenajdete a vám nezbude nic jiného, než se s tím smířit. Všechny tyto nezkušenosti stojí hodně úsilí a především času, kterého při psaní diplomové práce není nikdy dost...

Závěr

Tak jako všechny hezké zážitky, i půlroční pobyt v této krásné zemi se snad ještě překrásnějšími lidmi utekl jako voda. Užívejte tedy každý den a každé příležitosti, která se vám naskytne k jejímu prozkoumání. Já bych za všechny rád zmínil tu, při které jsem se dobrovolně s dalšími dvěma taiwanskými studenty zúčastnil programu, v jehož rámci jsme měli přednášky na taiwanských základních školách o České Republice a který jsme v konkurenci dalších deseti týmu vyhráli. Díky tomu jsem pomohl k rozšíření již tak dobrého povědomí o mé vlasti a zároveň se dozvěděl i o Taiwanu a jeho kultuře. Ovšem ta část kultury, která vás bude provázet celý pobyt nejvíce je čínská kuchyně. Restaurace společně s místy, kde koupíte pearl milk tea, jsou zde úplně všude a cena jídel od 30 Kč je až těžko uvěřitelná. Jídlo je v této zemi prostě alfou a omegou. Je jistě spoustu informací, které jsem zde neuvedl. Proto mě určitě neváhejte kontaktovat či zkuste přečíst jeden z mnoha mých zážitků zaznamenaných na blogu *curly – ginger.tumblr.com*. Tento report bych rád zakončil oblíbenou dotazníkovou otázkou: "Kdybyste měl možnost, využil byste možnosti jet znovu?"s odpovědí: "ano, každopádně, HNED!".